

rinum. xv. q. vi. c. auctoritatem. xxii. q. 4. c. si aliquid. de vo-
ro. c. non est. & vide de iureiu. c. quanto. & secundum hunc
intellectum gl. potest intelligi decr. q. plures fuerunt literæ
f. tria paria literarū. Primis renunciatur in manibus capituli,
quod illi fuit ei. Secundo impetrauit secundas q. nō obsta-
re renunciacione deberent sibi beneficiū assignare, qd per
maiorē par. ca. fuit factum, cui minor pars se opponēbat
rōne abiurationis. ideo impetrauit has tertias literas secundum
Goff. vel secundum Host. impetrauit literas, & subie-
cerat se in manibus capituli renunciando & abiurando li-
teras, maior pars cap. cum recepit & minor cōtradixit. Pri-
ma lect. profequitur primum intellectum. glo. ii. secundum
10 Ex his determinatur quæstio. Aliquis fecit pacem alicui,
& promisit non offendere, q. id referatur ad causam offendē-
dendi de præsentī, vel præterito, non si inimicitia surgit ex
a noua causa, vide Bar. ff. de pœn. l. aut facta. §. causa. Insuper
11 tur secundo quid si aliquis renunciavit omni iuri, qd hēt,
vel habere pot. vel sperat, an hæc renunciatio referatur ad
ius futurum tñ, facit quod non, nisi causa vel species causæ
subsit ex causa de præsentī, facit quod dixit Bar. in l. qui Ro-
mæ. §. duo fratres. ff. de verbo. obl. ad hoc gl. ff. de cond. ob-
cau. l. quod Seruius. & l. ii. ff. de stat. liber. ad hoc C. de do. l.
12 speciem. Facit hoc ad quæstionem. Iuravit scholaris licen-
tiam non recipere doctoratum alibi, quam in loco vbi est
examinatus, q. si de nouo faciat se examinari in alio studio,
& prætextu nouæ licentiæ recipiat Doctoratū, q. per hoc
nō sit periuus, q. assumit Doctoratum ex noua ca, quod
bene no. Sed obuiat tex. qui vñ velle ad hoc vt possit hic re-
petere q. duo concnrrant, quod receptus fuit auctoritate
papæ, & maioris & sanioris partis capituli, quia sufficere vñ
detur alterum, cum ex quolibet competat ius agēdi & cre-
etur de nouo. Sol. Dic q. se atrinxit ad vtrunq. proban-
dum, vel forma secundi rescripti habebat, vt reciperetur si
ad id accesserit consensus capituli, vt de rescriptis, c. si pro-
te, lib. vi.

ADDITIONES.

- a ¶ Quasi possessio beneficii. Vide moder. in l. i. in prin. ubi Ale. l. si. de acq. pos. uide etiam Bal. in l. i. C. de re. per. vbi ponit de uerbalī inuestitura, & per An. in l. quadam. de rei uend. & per Abb. in c. auctoritate. col. si de inflitu.
- b ¶ Ad ius nouiter creatum. Adde q. iur. super dispositione interpositum restrigitur nisi noua causa superueniat, ut hic. & per hunc tex. dicit hic d. Anto. & alii. q. licentiatus qui iuravit ex forma statuti, non debere accipere Doctoratus insignia alibi. si propter superuenientem pestem ibi Doctoratus insignia non accipere, excusabitur a periuo, pro quo facit quod fin. dicit Sal. in l. si. C. de pac. ubi q. si filia fratris uiuentibus intaui patri, q. erit dote contenta nec ei succedet, iuxta no. in c. quamuis, in 6. de pact. q. si postmodum dicit fratres moriantur, q. non obstante tali iuramento poterit succedere, quia ille nouus casus intelligitur exceptus, ar. l. i. ubi Bemus. C. ad Velle. l. ar. heret. Ro. in l. pactum quod dotali. C. de col. & in l. qui superstitis, ff. de acq. her. in c. ex tenore, j. de fo. comp. & Ro. consil. 22. inci. proposita, vbi si iuro de cetero bona emphyteutica non petere, noua causa superueniente (vt quia per superiorem fil. de emphyteusi reuocatus) petere poterit, al. leg. causam singu. hic. & in l. patronus, ff. de bo. li. Quod tamen limitabis, nisi talis renunciasset iuri com petenti & competituro, ut pralle. Ro. consil. sup. alle. 2.
- ¶ Circa istum passum, an renunciatio iuris sui etiam iurata se extendat ad ius futurum, dicas q. non regulariter. & ideo dicebat Ino. in c. cum venisset, de testi. q. renunciatio iurum in causa principali non extenditur ad causam appellationis etiam si sit simpliciter facta, nisi expresse hoc sit actum, quod etiam uoluit Bal. in l. i. C. de fid. instr. & Bar. in auct. ar. qui semel, in 4. col. in uer. q. rorum denunciano, C. de prob. & habetur per Spe. in ti. de renun. & concla in uer. hoc autem scias, & ideo dicebat Bar. in l. mater decedens, ff. de inof. testa. q. renunciatio non extenditur ad ignorata, nisi expresse dicatur, quod etiam ad incognita debeat extendi, quod etiam uoluit Ang. in l. qui iure militari, ff. de test. mili. & in l. sicut certis, C. de ri. & per Alex. in l. qui Romæ, in §. duo fratres, in 13. char. de uer. obl. imo renunciatio de futuro nisi aliud dicatur, intelligitur de iure de futuro competente tamen ex causa de præterito, secundum Bar. in l. post emancipationem, in §. illud, ff. de libe. leg. & idem Bar. post gl. l. quid Seruius, in 2. col. ff. de condi. ob. cau. & in l. Aurelio, in §. Caius, in 8. col. ff. de libe. & in l. emptor, in §. Lucius, ff. de pact. & in l. qui cum tutoribus in uer. ex hoc dico, ff. de tran. in l. si uxor, in §. diuus, ff. de ad. quod etiam uoluit Bal. in l. postquam lit., in 3. col. in 1. quæstione. C. de pac. & in l. pactū in 13. q. C. de col. & q. renunciatio iurū nō extendatur ad non cognita, uide etiam per Pau. de Ca. in consil. 72. inci. Viso puncto supra scripto, in pe. col. & ad materiam uide etiam p. Bar. in l. i. circa prin. ff. de cura. bono. dam. & Ale. in l. sed & si quis, in §. quæstio, ff. si quis cau. & tene memi vnum quod dixit Bar. in d. l. quod Seruius, ad si. ff. de cond. ob. cau. ubi etiam per Ale. plene. vbi dixit q. renunciatio iuris, quod quis habet, uel habere potest in tali re, intelligitur rebus sit instantibus, & de causa de præsentī. acc. extenditur ad ius futurum & uide etiam per Ale. in consil. 39. in 4. par. consiliorum ubi et ponit q. nun quam intelligitur renunciatio iuri de futuro, etiam si renunciatur iuri reciproco, nisi de tali in re de futuro fiat expressa mentio.
- a ¶ Et noua causa. Vide de hoc Ang. in l. diuus, ff. de pe. har. An. de Petruca in re. l. i. in 4. effectum. uer. quarto adduco, ff. de iureiu. Inn. in c. 1. qui ma. accu. pos. vbi si maritus promisit se semper moraturum cum uxore, intelligitur nisi nouus casus superueniat.

S P M M A R I V M.

Renunciatio rei sue tacite uel expresse illam amplius repetere non potest.

- 2 Infirmitas non facit aliquem actum nullum, dummodo nō excludat mētē actum facientis.
- 3 Vouere an quis presumatur per petitionem habitus monachalis. 5
- 4 Priuatus & restitutus nō recuperat prima, & restitutio nō retrotrahitur
- 6 Religiosus qui transfuit ad aliud monasteriū, an aliqd retineat de primo.
- 7 Monachus unius monasterii promotus Abbas ad aliud monasterium, si postea renunciavit, an possit repetere locum in primo monasterio.
- 8 Clericus depositus per episcopum ab ecclesia patronata, an possit restitui inuito patrono.

C A P. III.

Transmissa. § Qui renunciatio suo tacite vel expresse, illud repetere nō pot. h. d. Prima pars ponit partis querelā. Scđa puidet, ibi. Verū qm. Qui ad sui petitionem sententiatus transfuit ad aliā ecclesiam, pedit ius q. hēbat in prima. No. i. q. ex qualitate psonæ in hērenti aliquādo psona certificatur, vt Petrus Rubeus. ¶ No. corporis infirmitas non impedit actum pfectionis. & sic ualet pfectio facta in infirmitate, & oīs actūs a mente regulat dummodo infirmitas non excludat mentem suam, de success. ab intest. c. si. ¶ No. iii. q. p petitionē habitus monachalis q. tacite vñ vouere. Et no. q. post uotum simplex solo ingressu & mora aliqua monasterii q. nō vñ p fiteri, nisi aliud intercedat. Quarto no. q. p repetitionē collatorum ecclesiæ seculari quis vñ renunciare beneficio seculari, cui bona contulit. Et sic no. q. sicut bona possunt accedere psonæ in ingressu monasterii, q. pnt postea repeti ex regressu, ita pnt bona accedere psonæ in ingressu ecclesiæ secularis, quæ postea repeti pnt, dum ab ecclesia recedit. Et sic no. q. bona q. clericus ecclesiæ contulit tpe, quo i ecclesia fuit beneficiatus q. pnt repetere eo ecclesia egrediente. q. d. no. q. de facili non inuenies istum casum, uide q. d. no. de. coniu. c. qd a te. No. v. q. latissime dī mimonium inter beneficiatū, & ecclesiā, in qua beneficiatus est, vnde vñ ab ea dissolui co q. illi renunciat. No. vi. ar. q. ad placū & capitulum spectat receptio & collatio beneficiorum inferiorum. uide de elec. c. Cumana ecclesia. No. vii. q. uerba hortantia non necessitant. ¶ Et no. q. priuatus & postea nouiter receptus non recuperat prima iura, nec receptio trahitur retro, vt reintretur ad ius pristinum. Opp. q. ingressus post uotum inducat pfectionē, & sic hic non poterit retrocedere, vñ obstat. inf. de regula. c. consulti. Sol. dic. q. pfectio ideo non est, q. a non pcessit uotū, sed solū ppositum de ingrediendo, q. a nō pcessit uotū, sed solū ppositum de ingrediendo, q. a non emisit uotum q. q. emitte re pposuerit, sic dicit gl. vel secundum Doct. expone uotum. i. desiderū, vel ppositū. nā dicit Host. q. de. vel vou. c. in fine, & c. rursus, q. d. post uotū suscepio et habitus nouitiorum inducit pfectionē, quod mihi durū vñ. ¶ Scđo opp. q. sit pfectus suscepio habitus & sic non possit repetere primam ecclesiam et alia ratione. Vnde ob. inf. de reg. c. su. p. eo. Sol. dicit gl. q. hoc pcedit qm suscipit habitū pbationis, q. riu pt pcedere, qm suscipit habitum professionis, q. a solus habitus non facit monachū, de regu. c. porrectū. hoc intellige scđm dist. c. i. de reg. lib. vi. & cle. i. c. t. Sed tunc obuiat. q. a vel dices hunc pfectum, & alia ratione, q. hic expressa, non pt repetere beneficiū, nec et uolētēs ipsum recipere possunt, uel dices ipsum non professum, & poterit recipere beneficium, ex quo non est professus, sed tñ pbauit. c. beneficium. de regu. li. vi. Sol. contrarium loquitur qm nullus alius actus intercessit, ex quo surgit voluntas renunciandi, quo casu non pfectus rediēs repetit primū beneficiū. hic quando alius actus intercessit, ex quo surgit tacita renunciatio. l. bonorum repetitio, q. no. q. a limitat illud c. sit ergo cautus pbans regulā, ne aliquod signum ostendat, ex quo tacite renunciat beneficio suo. Opp. si hæc ecclesia habeat Abbate, non poterat q. in illa hēre beneficiū, p quo possit agere petitorio uel possessorio, q. a monachus pprium habere non pt, & contrarium hic ostenditur. Sol. dicit gl. quod ecclesia erat secularis, & est Abbas nomen dignitatis. Dicunt Docto. quod in Regno uocant Abbates clericis seculares & psbyteri, & sic Cathelani, & Hispani. Op. q. hæc bona nō debuerit restitui q. a semel Deo dedicata & c. xii. q. ii. c. nulli. 17. q. 4. c. lunt q. opes. Dicit gl. q. recuperat iure poli. i. ex quadā æquitate, nō iure fore. de iuris rigore. Vel scđo de facto fit hæc repetitio potius, q. de iure. Vel tertio ipsa contulit sub cōditione, si ibi ppetuo remaneret. Vel quarto scđm Docto. fuerit collata causam mortis, vñ de potuit pēnitere. ff. de dona. cau. mort. l. Panor. super secunda primi. D 2 mortis